

[Statsministeren.]

sagt, det er med et vist vemod, man tager afsked med den gamle tingenes tilstand i Grønland — det er jeg i og for sig meget vel i stand til at forstå, ikke mindst når udtalelsen kommer fra en så lyrisk betonet taler som det ærede medlem hr. Steen. Alligevel håber jeg, dette lovgivningsarbejde må blive modtaget i Grønland som et velment og også omhyggeligt forberedt arbejde.

Det er rigtigt, at vi skal være meget lyd-høre hernede overfor, hvad der måtte komme fra Grønland, og jeg er glad for, at det er blevet nævnt under denne debat, fordi jeg hører til dem, der tror, at vi i den danske rigsdag står med et uhyre ansvar; når det drejer sig om at gå fra helt primitive forhold over til det moderne samfund, tror jeg, man netop skal sikre sig et roligt tempo, ikke handle overilet, men give den nødvendige tid til overvejelse.

Jeg takker påny de ærede ordførere for tilslutningen til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 148 af 31. marts 1949 vedrørende sygehusvæsenet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 7515; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3506).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): I den tale, hvormed det ærede medlem hr. Skytte fremsatte det lovforslag, vi behandler, anførte han, at lovforslaget først blev fremsat nu, fordi man længst muligt havde håbet, at der ville komme et tilsvarende forslag fra regeringen.

Må jeg i den anledning have lov til at gøre opmærksom på, at jeg for godt to måneder siden i anledning af et spørgsmål netop fra det ærede medlem redegjorde nærmere for min stilling til spørgsmålet om en forhøjelse af sygehustilskuddet. Jeg fremhævede dengang, at jeg var klar over, at der var sket en ikke ubetydelig stigning i kommunernes samlede nettoudgifter til sygehusdriften i de senere år, og at der måtte regnes med yderligere stigninger — i regnskabsåret 1947—48, som danner grundlaget for tilskudsberegningen i 1949—50, var ud-

gifterne således 142,4 mill. kr., medens de i regnskabsåret 1949—50, der danner grundlaget for tilskuddet i 1951—52, var 164,7 mill. kr. —, men jeg fremhævede samtidig — hvad det ærede medlem måske kan huske —, at indenrigsministeriet ville forøge tilskuddet til kommunerne i finansåret 1951—52 dels ved at lægge det nye folketal fra folketællingen i november 1950 til grund for tilskudsberegningen — det ville medføre en merindtægt for kommunerne på opimod 2 mill. kr. —, dels ved at gennemføre et forslag, der var modtaget fra sygehusrådet om tilskud til visse ambulante undersøgelser og behandlinger på sygehusene, som skønsmæssigt ville medføre et yderligere tilskud til kommunerne på 2—3 mill. kr., medens jeg — således svarede jeg det ærede medlem — under hensyn til denne ikke ubetydelige tilskudsforøgelse anså det for rimeligt, at man ikke for indeværende finansår gik med til en yderligere forhøjelse af tilskuddene. Min motivering for dette standpunkt, som ikke har ændret sig siden, var den, at der, som forholdene er i øjeblikket med meget betydelige ekstraudgifter for staten, måtte næres stor betænkelighed ved at pumpe flere penge ud af den fælleskommunale udligningsfond og dermed af statskassen.

Jeg er ganske klar over, at sygehusenes udgifter er steget yderligere i finansåret 1950—51, og at man heller ikke vil kunne undgå en stigning i 1951—52, og det står mig også ganske klart, at vi, når vi nærmer os beregningen af tilskuddet for finansåret 1952—53 — dette tilskud baseres jo på sygehusenes regnskaber for 1950—51 —, påny må overveje spørgsmålet, om en forhøjelse af tilskuddet ikke vil være rimelig. Som allerede sagt mener jeg imidlertid, at det vil være forsvarligt i indeværende finansår at nøjes med de forhøjelser på 4—5 mill. kr., som jeg allerede har nævnt, og jeg må derfor advare imod det radikale forslag. Dette forslag vil nemlig betyde en yderligere forøgelse af tilskuddet på 11 mill. kr., hvilket iøvrigt er mere end den forhøjelse, som der af de kommunale organisationer og sygehusforeningen var stillet forslag om overfor indenrigsministeriet, idet den forhøjelse, disse organisationer foreslog, kun var på ca. 9 mill. kr.

Mit synspunkt er, at det, indtil vi skal afgøre det tilskud, som baserer sig på sygehusregnskaberne for disses regnskabsår 1950—51, må have sit forblivende ved den nuværende ordning, som nu betyder en dækning på 47 pct. mod 45,4 pct. i fjor og 48,9 pct. i forfjor. Efter at sygehusene har fået